

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1/26. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnisti mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1'20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4'50, mesečno K 1'50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

Uredništvo in upravnništvo je v Miklošičevi ulici št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina pa upravnisti. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača po določenem ceniku. Lastnik in glavni urednik Milan Plut. Odgovorni urednik Franjo Pirč. : Tiska Učiteljska tiskarna v Ljubljani. :

„Glasbena Matica“ v Zagrebu.

(Poročilo našega posebnega poročevalca.)

V Slovincih, kjer je zavest jugoslovanske skupnosti dosti močna, se je rodila zlata misel bratskih obiskov. Kako daleč je že prišlo kulturno zблиžanje pred vsem Slovencev, Hrvatov in Srbov, kažejo skupne akcije „Slov. in hrvatske Maticе“, slov. in srbskega planinskega društva, slovenskega in hrvatskega profesorskega društva itd. Krona vsemu pa je bratstvo naših in hrvatskih pevcev. Dasi so bili obiski slovenskih pevskih društev drugim slovanskim narodom v vseh časih pogosti, naj omenjamo le „Slavca“ in njegove izlete v Lovrano-Opatijo in Prago in „Ljubljanski Zvon“, ki gre prihodnji mesec v Belgrad,* je vendar z obiski našega prvega pevkega in glasbenega zavoda „Glasbene Maticе“ nastopila nova doba tudi na tem polju. Ne samo, da so tudi Hrvatje pričeli pridneje vračati naše posete in je pred vsem zagrebško „Kolo“ korporativno, ali v večji deputaciji ali po najprijetnejšem članu vitezu Ernestu Cammarotti obiskalo našo Ljubljano, so se pričele skupno z „Glasbeno Matico“ vedno večje družbe odpravljati na bratski obisk v Zagreb in tako se je zgodilo, da tudi sedaj, ko priredi „Glasbena Matica“ svoj koncert v prid Strossmayerjevemu spomeniku v Zagrebu, gre z njo že lepa četa Slovencev iz vseh slojev in vse prešinja le isti namen, spoznavati lepo domovino bratov Hrvatov in drage nam zagrebške prijatelje.

Tako je torej danes (v četrtek, 5. maja) „Glasbena Matica“, sledeč starim tradicijam, napravila izlet v Zagreb, ki po impozantnosti presega vse dosedanje prireditve. Razven 150 pevcev „Glasbene Maticе“ se je namreč udeležilo izleta v Zagreb še toliko Slovencev in Slovenk, tako da je posebni vlak odpeljal do 500 ljudi. V Zidanem mostu so vstopili v posebni vlak še štajerski izletniki.

Ob 8. uri zjutraj je prispel vlak na zagrebški južni kolodvor, kjer je slovenske goste pričakovalo in brez vsakega hrupa, ali pristržno sprejelo precej občinstva.

Izmed društev in odličnih oseb omenjamo posebno župana Janka Holjca z odposlanstvom občinskega sveta, damski odbor za Strossmayerjev spomenik, „Bratje hrvatskega zmaja“ in pevsko društvo „Kolo“ korporativno z zastavo. „Kolo“ je pri prihodu vlaka intoniralo „Lepo našo domovino“.

Nato je župan mesta Zagreb povzel besedo v pozdravni govor, v katerem je izročil pozdrav Zagreba bratski Ljubljani in vsemu slovenskemu narodu. Njegova iskrena želja je, da bi bil ta obisk na srečo Slovencev in Hrvatov.

Za njim je izrazilo in navdušeno govorila ravnateljica obrtne šole, gđ. Klodilida Čvetišić v imenu Strossmayerjevega damskega odbora. Slavila je najprej odgojno vrednost pesmi v vznesenih besedah in Slovence, ker so v tako veliki meri spo-

znali njeno vrednost. Končala je s Strossmayerjevo hvalo pesmi, da nas pesem povzdiguje do boga, a nas tudi hrabri za vse lepo, za svobodo, napredek in ljubav do domovine. V to ime naj bodo pozdravljeni slovenski gostje.

Zadnji hrvatski pozdrav je govoril predsednik „Saveza hrvatskih pjevačkih društava“, tajnik obrtne komore v pok. gosp. Krešić. Navdušen je klical dobrodošlo pevskim bratom in sestram.

Vsem je odgovoril predsednik „Glasbene Maticе“, g. prof. Štritof.

V prekrasem govoru se je zahvaljeval za častni in bratski sprejem.

V prvi vrsti se je obrnil do zagrebškega župana in se mu posebno zahvalil za veliko odlikovanje, kajti prvič se je zgodilo, da pride zagrebški župan pozdraviti „Glasbeno Matico“. V imenu „Glasbene Maticе“, „Slov. Fiharmonije“ in vseh došlih Slovencev, ki so prišli v impozantnem številu je nato izročal srčne pozdrave.

Po pozdravih na kolodvoru so se Slovinci deloma v pripravljene kočijah, deloma peš podali v mesto.

Ob 11. uri dopoldne se vrši glavna skušnja zbor „Glasbene Maticе“ in „Slov. Fiharmonije“, končno pa je določeno za pol 2. uru kosilo in sicer za gospode v Reiningshausovi restavraciji, a za dame pri „Treh gavranih“.

Zanimanje za koncert je velikansko. Skoro vse je že razprodano. Ne samo Slovinci, tudi Zagrebčani ne bodo mogli k koncertu, ker so obiskovalci iz province pokupili premnogo sedežev.

Zato pa imajo Slovinci prost vstop k glavni skušnji.

Koncert sam bo nekaj preiminentnega. Poleg odličnega pevkega sporeda bo govorila gđ. Strojizijeva krasen prolog, ki ga je sestavil znani dramatski pisatelj Konte Vojno vič. V prologu se bo opeval prihod pomladi in maja, kar zastane deklamatorici besedo, kajti za zastirni zastorom v „Zemaljskem kazalištu“, kjer se vrši koncert, se zasliši pianissimo našega narodnega „Naprej zastava Slave“, ki praznuje letos svojo 25. letnico.

Prevzeta narodne naše melodije konča deklamatorica s slavo lepi naši domovini. Nato se dvigne zastor in na odru stoji okrog Strossmayerjevega kipa, ovenčanega z lavorom naš matični zbor, ki se oglasi s pozdravno „Lepa naša domovina“.

Milko Naglič.

(Poročilo o samem koncertu priobčimo jutri. Uredn.)

Iz slovenskih krajev.

Zagorje ob Savi.

„Jutro“ je sicer že včeraj kratko omenilo dogodke praznovanja 1. maja v Zagorju, toda ker se bodo ti dogodki obravnavali še na drugem mestu, eva nastopno še nekaj podrobnosti:

Prvi majnik se je vršil v Zagorju ob Savi v znamenju hirajočega socializma. Sprevod, ki je dospel iz Kisovca na Toplice-Zagorje je štel z otroci, penzionisti in

Zapelnom le 212 oseb. Vseh delavcev je nad 1400. Razvrstili so se po dva in dva jako redko, in sicer tako, da je bila ena vrsta delavcev, druga pa otrok.

Oča Cobal je pustil letos sodruga na cedilu, ter jo popihal, ker mu je bila baje kaša v Kisovcu prevroča. Slaba vest?

Opažalo se je, da so se udeležili nemčurski stekl. delavci spreveda domala polnoštevilno, a le prav malo premogarjev, kajti tem so se pri zadnjih volitvah odprle oči. Splošno se govori, da so rešili ta sprevod letos steklarski odnašaci (Hintertrogari) popolne fiaske.

Le prav malo hišnih posestnikov je razobesilo kako zastavo in še ti večinoma slov. trobojnico in ne iz prepričanja temveč radi koristolovstva.

Neki na „Michl“-novih diskursih izobrazeni steklar je kazal proti Sokolskemu domu osla.

Pred gostilno kjer se prodaja „Jutro“ in „Narodni delavec“ so upili steklarski olikanci svoj običajni „pfuj“ in pljuvali. Gospodje voditelji ste lahko ponosni nad takimi „sodrugi“.

Sprevod je končno prispel na vrt stidmarkerja Michelčiča, kjer je držal sodrug g. Kocmur nagovor. Ko je omenil, da obstoji tudi v Zagorju Narodna del. organizacija“ so začeli upiti steklarji njih rešujoči neizogibni „pfuj“.

Toda govornik jih je kratkoma dobro zafrknil ter jim povedal, da je tako upitje nesramno za dostojnega človeka in da bi se v slučaju kake zahteve za izboljšanje zaslužka itd. lahko skupno borili proti kapitalistom.

Michl pa uči ravno nasprotno, in mu iz vsake zadrege pomagajo vselej steklarski „pfuj“ klici.

Ko so se popoldan zopet na vrtu šegli so si rdeči bratci trikrat zapored segli v lase in se pretepali kot pijane barabe.

Ko se je učitelj gosp. Kolenc vračal od svojih staršev v Zagorje, je bil od te druhalci dvakrat napaden. Sploh ni nobeden Slovenec več varen, in to na javni poti, pred to podivjano Cobalovo tolpo. Opozarjamo na te napade, ki se vedno ponavljajo, politično oblast, da napravi tem neznošnim razmeram konec in prepove take prireditve, da ne pride do smrtnih pobojev.

Ker je nekdo vrvel zastave, ki so jih steklobrusci razobesili nad potokom Medijo, v blato na tla (mogoče sami ali pa kak stekar, kajti ti se vedno z steklobrusci pripravljajo, da so imeli povod na Sokole zabavljati.

Ob okrajni cesti so postavili celo kol, ter nabili za Sokole žaleče napise. Storilci so znani in pridejo pred sodišče. Napise je županstvo dalo odstraniti. Pa tudi še drugi dan so nekateri mlečozobi steklobrusci tulili po cesti „Sokoli so nam fano ukradli“, niti damam niso prizanesli. Steklar E. Götz pa je grozil, da pobije vse šipe v sokolskem domu. Tudi ta zadeva pride pred sodišče.

Ti sodrugi, ki vedno in vedno trdijo, da so internacionalni, so bili kar divji, ko so zagledali na veseličnem prostoru slovensko trobojnico ter jo hitro nadomestili z rdečo.

zaukaže: „Marschfähig, weiter marschieren!“

Vojak prosi in prosi, da ne more... vse zastoj! Vstal je in se opotekal nekaj korakov naprej. Z zadnjim naporom življenjskih sil je napravil še nekaj korakov, pa ni šlo. Obstal je, sedel na cestni kamen... tovariši so korakali mimo njega. Tedaj pridem tudi jaz s svojim tren-vozom mimo. Nikdar ne pozabim tega trenutka:

Bolni vojak je dvignil roki, kakor berač, ki prosi milodara, vprl je v mene svoje od žrjavice vročice plamteče oči ter s pretresujočim glasom, ki mi še danes zveni globoko v duši, bolešno zaklical:

„Brače, vljudno Te molim, vzemi me na voz, ne morem naprej.“

Dasi mi je bilo strogo prepovedano, jemati pešce na svoj voz, a tej prošnji težko bolnega se nisem mogel ustaviti.

Vzel sem ga na voz. Pridemo do Jezice. Tu pa me zaloti poveljnik — ime zamolčim — in ko vidi bolnega vojaka na

Ker so Sokoli mirni in izobraženi ljudje je izključeno, da bi bil kdo izmed članov zastavo odstranil in v blato vrvel. Pač pa naši nasprotniki dosledno raztrgajo naše lepake, zadnjič lepake, ki jih je nalepil nepolitični pevski klub, vabeče na koncert.

Na voditeljih soc. dem. je, da jim vbi-jete v glavo, da niso vzeli patenta na veselice in shode soc. dem. temveč, da imajo zato pravico tudi druga društva ne glede na to, da so slovenska, ne pa hujskati in zapeljevati, kar je pred c. kr. okr. sodnijo topilniški mojster R. — ki je tudi član soc. dem. — sam povedal. Opomnimo le še, da bodemo vsako žaljenje primerno označili, da spoznajo tudi dostojni sodrugi, kakšni so steklarski sodrugi v Zagorju.

Slovanski Jug.

Obsojen obrekovalec. Ko sta šla lansko leto branitelja srbskih „veleizdajnikov“ dr. Hinkovič in dr. Budisavljevič v Belgrad radi raznih informacij, so pisale Frankove „Hrv. Novosti“, da sta šla tam po „Judeževе groše“ in da sta dobila od srbskega kralja 20.000 dinarjev. Oba obrekovana odvetnika sta tožila odgovornega urednika imenovanega lista in te dni je bila v tej zadevi v Zagrebu sodnijska obravnava, ki je končala s tem, da je bil odgovorni urednik „Hrv. Novosti“, Vottas, obsojen na tri mesece zapora, katera kazen se ne more pretvoriti v denarno globo. Tako je obrekovalec dobil, kar je iskal, a obrekovana ugledna moža — popolno satisfakcijo. Sedaj frankovci menda že enkrat umolknejo in ne bodo več govorili — o dinarjih.

Trgovska pogodba med Srbijo in Avstro-Ogrsko. Merodajni krogi polagoma prihajajo k pameti in zavesti. Svoj čas so bili prepričani, da jim bo lahko uničiti Srbijo gospodarsko, ali čas je pokazal, da to ni mogoče, pač pa da trpi od neurejenih trgovskih odnošajev med Avstro-Ogrsko in Srbijo prva občutno škodo. Rezultat te spoznaje je sedanje popuščanje od strani Avstro-Ogrske, ki polagoma sprejema srbske zahteve, ker srbska vlada ne čuti nobene potrebe, da bi ona popuščala. Je pač tako: vsaka prevzetnost mora biti kaznovana.

Splošni pregled.

Kretsko vprašanje.

Turška vlada je dobila od kabinetov velesil, ki so prevzela protektorat nad Kreto, obvestilo, da bodo te sile v vsakem oziru čuvalе suvereniteto Turške nad Kreto. V to svrhu je že odposlala Francija nekoliko vojnih ladij v kretsko vodovje, a ravnotako je tudi Rusija dirigirala nekoliko svojih ladij. Konzuli velesil se trudijo pregovoriti kretske narodne poslance, da ne bi prisegli zvestobe grškemu kralju in jih opozarjajo na posledice takega koraka. Kretski poslanci pa do sedaj niso hoteli odstopiti od svojega sklepa in radi tega je še negotovo kako se razvijajo dogodki na Kreti.

LISTEK.

Grob v Trzinu.

Žrtev vojaške brezsrčnosti.

Star vojak-Ljubljčan pripoveduje:

Kadar se peljem pred veličastno obliče Kamniških planin in se bližam postaji Trzin, vselej me dirne nek čut, ki bi ga državni pravdnik z menoj vred gotovo zadavil, če bi ga smel z živo besedo izražati. In isti čut me zgrabi z vso svojo neodoljivo silo, vsako leto, ko se bliža čas vojaških vaj in ko čujem in čitam pritožbe, kako se z ubogimi rezervisti še dandanes postopa ob priliki vojaških manevrov.

V Trzinu krije danes že pozabljen, mogoče tudi že prekopani grob sotovariša na vojaških vajah v letu 1891.

Zalostno zgodovino ima ta grob in naj je tudi danes že razvaljen, že uničen, človeški prah v njem se mi zdi kot težka obtožba proti onemu, ki ga je s svojo brezsrčnostjo pretvoril iz živega človeka, in ki

je tega živega človeka, kot očeta nedorastlim otrokom, kot ljubečega moža svoji ženi odvzel, pa ga pahnil v prezgodnji grob.

Zgodilo se je pa to, ob kratkem povedano tako-le:

Naš 17. pešpolk je imel tisto leto vaje doli ob štajerski meji. V treh potovalnih peš-dneh je nam bil ukazani prihod na operacijsko ozemlje. Dobro se spominjam, da je bil jako vroč dan, ko smo se poslovili od bele Ljubljane ter korakali po Dunajski cesti proti Posavju.

Jaz sem bil tedaj pridrljen „štabu“ in sem užival čast, da sem se vozil na tren-vozu. Teh vaj se je udeležilo tudi mnogo rezervistov. Eden izmed njih — Istrijanec — oženjen, oče kopic nepreskrbljenih otrok, je že pred odhodom tožil, da je bolan. Pa naš polkovni zdravnik dr. Prager — zlodej ga vzemi, če ga še kod zemlja nosi — ni hotel nič slišati o kaki bolezni. Mož je moral z nami. A že na Dunajski cesti mu pride slabo, tožil je, da ga noge ne neso več, „ne morem in ne morem naprej“, je dejal. Pride k njemu polkovni zdravnik in ne da bi bil bolnega vojaka preiskal,

vozu, ukaže: „Marsch hinunter! Marschieren!“

Vojak je moral raz voz. Kako je korakal naprej, tega ne vem. Vem le, da ko smo prišli do Trzina, se je zgrudil na cesti ter kmalu izdahnil svojo dušo. Vem tudi, da sta bila poveljnik in polkovni zdravnik, ko sta to slišala, v veliki zadregi. Nista se upala slučajno javiti na višje vojaško poveljstvo. Kako so o tem slučaju poročali na brigadno poveljništvo, o tem molči tudi moja zgodovina.

Omenjam še, da je bil dotični četo-vodja 97. pešpolka in da je bil tisti voz, raz katerega ga je poveljnik spodil doli, tren-voz 56. infanterijske brigade.

Žrtev te brezsrčnosti so pokopali v Trzinu. Ne le, kadar se bližam veličastnemu obližju Kamniških planin, tudi vsako leto, ko vidim prihajati rezerviste v našo belo Ljubljano ter odhajati na vojaške vaje, mi zazvoni žrtev proseči glas: „Brače vljudno Te molim, vzemi me na voz“ in v naslednjem trenutku vidim pred seboj: „Žrtev vojaške brezsrčnosti... Grob v Trzinu.“

Samega peklenščka je pobelil. Včeraj na praznik vnebohoda se je zgodil največji čudež, odkar je nadangelj Mihael upornega Satana pahnil doli, kjer je jok in škripanje z zobmi. Takrat je postal Satan črn in kolikor znano, doslej še niso znašli takega čudežnega mila, da bi bili Satana vulgo peklenščka pobelili. A glejte. Prišel je vnebohoda praznik 1. 1910 in doživeli smo največji čudež: naš vseh zaplemb mogočni državni pravdnik g. Trenz nam je v prvi dnevni vesti: Iz črne knjige naših narodnjakov pobelil samega peklenščka. To je že z ozirom na pobeljeno vsebino največji čudež, ki si ga je v naši tiskovno-svobodni, enakopravni Avstriji kdaj kak državni pravdnik privoščil. Pa še kako previdno! Ni se upal naravnost zameriti peklenščku, kajti prve uvodne stavke je pustil črne — ampak pobelil je šele tisto, kar bi čitatelja „Jutra“ moglo zanimati, namreč kaj sledi stavku „Take in tele grešnike je peklenšček napisal“:

Zaplenjeno.

G. Trenz! dovolite, da smatramo ta Vaš največji čudež, kateremu se vse čudi, za izraz Vašega osebnega „prijeteljstva“ do „Jutra“!

Spremembe pri c. kr. finančni straži na Kranjskem. Novi oddelki se ustanovijo v Vipavi, Mokronogu in Škofji Loki. Prestavljeni so gg.: Preglednik Franc Burger iz Litije v Vipavo; naslovna preglednika: Franc Kogej iz Žužemberka v Mokronog in Ivan Florjančič iz Mengša v Litijo; nadpazniki: Jurij Hude iz Kranja v Škofjo Loko, Peter Držaj iz Postojne v Žužemberk in Anton Česen iz Senožeč v Mengšu kot oddelkovanje. Nadalje so prestavljeni: Nadpazniki: Luka Kunstelj iz Mengša v Žužemberk, Ferdinand Kobal iz Jesenic v Mengšu in Josip Stary iz Litije v Senožeč; pazniki: Karol Leitgeb iz Senožeč v Vipavo; Josip Beguš iz Novega mesta v Mokronog, Fran Pust in Fran Rožanc iz Kranja v Škofjo Loko, Ivan Torkar iz Žužemberka v Postojno in Josip Slobodnik iz Ljubljane na Jesenice. — Iz službe je izstopil na lastno prošnjo paznik Ivan Lenasi.

Slovenskim obrtnikom. Dejstvo, da je v poslednji seji ljubljanskega mestnega sveta g. župan Hribar, ki je sicer znan kot prijatelj slovenskih obrtnikov, razveljavil znani sklep mestnega sveta, nas je napotilo da smo se natančneje informirali o zadevi, ker smo opravičeno mislili, da g. Hribar tega ni storil brez tehtnih vzrokov. In nismo se prevarali: nekateri slovenski obrtniki mislijo, da smejo biti za to, ker so Slovenci, pretirano dragi. To pa ni solidno, ker slovenski obrtniki morejo tekmovali s tujimi samo, ako bodo dajali enakovredno blago za vsaj približno enako ceno. Dokler oni tega ne storijo, nimajo pravice sklicevati se na geslo „svoji k svojim“, ker to, kar so storili nekateri obrtniki pri svojih ponudbah za dela pri novi obrtni šoli v Ljubljani, je narodna zloraba tega gesla. Več solidnosti bi priporočali nekaterim našim obrtnikom. Sicer smo pa zvedeli še marsikaj ravno o oddaji del pri novi obrtni šoli, ali za danes bodi to dovolj. Mi vsekakor želimo, da bi slovenska obrt napredovala in za to bomo vedno zagovarjali pravične zahteve slovenskih obrtnikov. Ali v tem slučaju nam ravno čut pravičnosti veva, da damo prav g. Hribarju, četudi je on — kot vsi voditelji narodno-napredne stranke — naš nasprotnik.

Enakopravnost na c. kr. državnih gimnazijah. Človek bi mislil, kar bi po pravici tudi moral biti, da vlada na ljubljanskih zavodih, tako na obeh slovenskih gimnazijah (??), kakor na nemški, enakopravnost. A naravnost žalostno je, da tega ni! Dijakom obeh slovenskih (??) gimnazij je strogo prepovedano kajenje v ali izven mesta. Če kak profesor dobi slovenskega dijaka na Gradu ali v Tivoljskem gozdu s cigareto, ga brez pardona naznani in dijak dobi najmanj dve uri zapora. A kje kade bodoči „bumlerji“ nemške gimnazije? Vsak dan se zbero petošolci v izzivalnih burševskih čepicah že ob pol osmih mesto pred gimnazijo, na hodniku pred trgovino gosp. Korsike v Šelenburgovi ulici, ovirajo tako takrat najbolj živahen promet, a kar je nepreklicano, vsak ima cigareto v ustih! Njihovi profesorji hodijo mimo in svojih „angeljkov“ seveda ne vidijo. Zato je odločno zahtevati, da ravnatelj Pucsko — menda ogrski Slovenec, sedaj pristen Nемец — ki tudi na tem zavodu uči slovenščino in jo tako rekoč smeši, ker nima niti skušnje za njo, tudi svojim dijakom pove, da se ne sme na javnih ulicah kaditi in da jim zapove, da naj se zbirajo pred svojim poslojem in ne v Šelenburgovi ulici. Prepove naj jim tudi nositi čepice, zakaj, če niso smeli slovenski dijaki nositi rdečih fesov, zakaj bi pa teh pet nemčurjev nosilo izzivalne črne čepice!

„Edinosti“ v album. Tržaška „Edinosti“ hoče biti silno slovanska in se prav rada jezi na nemško časopisje, ki tako rado laže

o Slovanih, ali to je nič ne moti, da ne bi takih laži — ponatiskavala. Včeraj n. pr. javlja „Edinosti“ — gotovo po kakem nemškem listu — da bo volilni red v Srbiji reformiran tako, da analfabeti ne bodo mogli biti izvoljeni za poslance. To bi imelo pomeniti, da se nahajajo med sedanjimi poslanci v srbski narodni skupščini tudi — analfabeti! To je pa ordinarna nemška laž, četudi se nemško časopisje sklicuje na — belgrajske liste. Kateri belgrajski listi so to javljali? „Edinosti“ bi mogla biti pač malo — resnejša!

Alli je to uspeh resolucije? Poroča se nam: Lani meseca aprila je bil v gostilni pri Zabukovcu v Ljubljani sestanek načelnikov različnih zadrug. Pri tem sestanku — v navzočnosti obrtnega inštruktorja g. Bl. — se je sklenila resolucija, v kateri se c. kr. deželna vlada pozivlja, da se s posameznimi zadrugami tudi pismeno — občuje samo v slovenskem jeziku. Od ministrstva ter raznih drugih državnih oblasti prihajajo namreč na deželno vlado pogosti dopisi, bodisi odloki, odgovori na razne vloge itd. Vsi ti spisi so se doslej vršili le v nemščini. Deželna vlada pa ne le, da je te spise izročila tako kakor so bili dotičnim zadrugam, ampak ona sama se je tudi pri svojih lastnih spisih posluževala na slovenske zadruge izključno le nemškega jezika. Da se ti, slovensko večino zadrug žaleči nedostatki dosledno odpravijo, se je lani, kakor rečeno, vršil tozadevni sestanek in se z večino 20 proti 3 sklenila v tem smislu tudi resolucija. Preteklo je leto dni, a o uspehih te resolucije je le toliko znano, da je c. kr. deželna vlada te dni na posamezne zadruge zopet razpošljala vloge izključno le nemško pisane. Več interesiranih bi rado izvedelo, kaj je obrtni inštruktor g. Bl. z dotično resolucijo ukrenil in doklej se misli c. kr. deželna vlada ter z njo druge oblasti z nemškimi dopisi žaliti čut slovenske večine v Ljubljani zastopanih zadrug.

Volkovi pod Rožnikom. Prejeli smo: Sinoči sva se namenila na kratek izprehod po spodnji Rožniški poti, da se v miru navžijemo svežega zraka. Ko pa pridemo do kolonije uradniških vil, začujemo grozno tulenje. Začudeno se spogledava, misleč, da se je pod Rožnikom nastanil zverinjak, tedaj pa nama udari na uho „die Wacht am Rhein“ in „heil“ klici. In glejte to niso bili volkovi, ampak junaški ljubljanski turnarji, ki so na strelišču obhajali svoj „Nachtfest“ po napornem dopoldanskem „Schaufturnen“. Izprehajalci so se po vsi pravici ogorčeni zgražali na takem izzivanju. To torej niso volkovi pod Rožnikom, ampak to so Nemci iz Ljubljane, avstrijski patriotje, ki pod zaščito c. kr. državnega orla proslavljajo: „Die Wacht am Rhein“.

Usmillite se rev in zapuščenih. Poroča se nam: V „Jutru“ smo pred kratkim brali debelo tiskano vest, da dobita sestra umrlega dunajskega župana Luegerja po 4000 kron pokojnine na leto. Mi jima to privoščimo. Toda poglejte si dva slučaja iz našega stolnega mesta Ljubljane. Žena vdova ubogega stražnika pa dobiva 500 kron, s katerimi naj preživi sebe in štiri otroke. (Takah slučajev je še več.) Poznamo dalje vdovo nekega mestnega sluga, ki je dolgo bolehal in kateremu se je še pred časom odvzela polna plača ter se ga je še le na smrtni postelji vpokojilo, dobiva celih 400 kron na leto, torej na mesec 33 kron. Kaj naj naredi z njimi? To ni za živeti, ne za umreti. Sicer se je že pred leti o tem govorilo, da se omenjenima, oziroma, da se bo sploh izboljšala pokojnina, pa do danes je ostalo vse le pri — obljubi. Slavni občinski svet naj bi kaj kmalo ukrenil tudi v izboljšanje nižjih uradnikov in uslužbencev in naj bi ne imel srca samo za višje uradnike.

Novoodkritje jame v Moravskem Krasu. V binkoštnih praznikih bode slavnostno otvorjene novoodrite jame v Moravskem Krasu, jami „Punkvina“ in „Katarinska“. — Obe je odkril jamski odsek „Prorodoznanskega kluba v Brnu“ pod vodstvom speleologa dr. Absolona „Punkvine“, ki sega do Pustega žleba blizo iztoka Puvke, dne 26. kimovca 1909. „Katarinsko“, ki je podaljšek znane „Katarinske stolnice“, v Suhem žlebu, dne 10. vinoloka 1909. Nove jame se odlikujejo po krasnih kaplinah in zelo lepih ter velikih dvoranah, so dobro urejene in električno razsvetljene in bodo gotovo privlačna sila srednje Evrope. — Oficijelna otvoritev novih jam so vrši v soboto, dne 14. velikega travna in se k nji povabljene češke in druge znanstvene korporacije in češka narodna društva. — V nedeljo dne 15. vel. travna bodo izročene jame javnosti.

O podraženju piva in o pivu iz karteliranih pivovaren poročamo še te dni. Toliko v pojasnilo na tozadevna vprašanja.

Tatvine. Oficijalu v pok. J. M. je bila sinoči v neki gostilni ukradena siva pelevina 22 K. — Kuharici Mariji Petkovi je včeraj neka neznanca tatica, baje neka kmetica, ukradla še novo sivo krilo, vredno 25 kron. — Branjevki Marjeti Jordanovi je bilo včeraj iz ročne košarice ukradena de-

narica, v kateri je bilo okrog 20 kron denarja. — Posestniku in trgovcu s konji Matiji Verščaju iz Bučke je bila včeraj na konjskem sejmišču ukradena usnjata listnica, v kateri je bilo več važnih listin.

Ljubezniv mož je vsekakor slikarski pomočnik F. J. stanujoč nekje na Dolenjski cesti. Ko je predsinočnim okrog polnoči precej natrkan prišel domov, je zahteval od žene večerjo, na kar ga je žena prosila naj vendar nekoliko počaka, da bo večerja kmalu gotova. To pa je moža tako razjezilo, da je začel razgrajati in otroke, ki so se zbudili, pretepavati. Ko pa ga je žena prosila, da saj otroke pusti v miru, je naskočil tudi ženo, ki se je vendar rešila s tem, da je skočila čez okno ter prenočila za otroci pri neki dobroščini sosedinji. Žena pravi da bo surovega moža ovadila sodišču. — Ima tudi prav!

Halleyev komet. Na mnoga vprašanja, ali se Halleyev komet te dni lahko opazi in ob katerem času, odgovarjamo: Dokler se to nestanovitno vreme ne izčisti, vsak bolje stori, da čaka na Halleyev komet — doma. Pri oblačnem nebu, kakor je bilo to jutro, je izključeno, da bi se komet mogel opaziti. Pač pa se bo krasno videl prvo jutro, ko se vreme izčisti. Začetek opazovanja že pred 3. uro. Komet bo približno tako velik kot danica, živo rdeče se blesteč, rep najbrže že poševno navzdol obrnjen.

Vreme: tudi še danes nestanovitno; le ako se popoldne od severa zjasni, smemo pričakovati že jutri začetek lepega vremena. Posebo blesteče dopoldansko sonce in naj je nebo še tako jasno — naj nikogar ne vara za daljši popoldanski izlet. — Sinoči okrog 9.—10. ure znaki elementarnih pojavov (v severnih krajih najbrže tudi začetek magnetičnih viharjev).

Društvene vesti.

Izleti so veselje. Človek ljubi spremembo. Iz meglene ljubljanske planjave, sanjavomelanholiške, poletimo lahko na jasne tržaške obmorske bregove. Ladje nas bodo pozdravljale odhajajoče v širni svet, galebi nam bodo lahnokrili donášali pesem o slavi morja adrijskega. Strmeli bomo v nemirne valove, tupalam nam strepeta s prsij gromoviti živijo, ker vemo, da bodo ti valovi našim potomcem spirali rane... Poletimo ob to sinje morje. N. D. O. nam je z velikim trudom in žrtvami omislila izlet v Trst, da se tam med žilavimi in vstrajnimi Slovenci navdušimo pristnega duha v boju... V spremstvu našega mladeniškega naraščaja pojdemo na ta vroča bojevitva tla. Veliko število narodnih društev nas bo spremilo po krasnih tržaških ulicah, ob morju, ter se bo z nami pobratilo. Vsak, kdor še nima vstopnine, jo dobi poljubno še danes, preko 400 udeležencev je že prijavljenih, naprej da nas bo 500. Vsi v Trst!!!

Zadruga krojačev, krojačic, klobučarjev, krznarjev in rokovičarjev v Ljubljani, ima svoj redni zadržni shod v nedeljo dne 8. maja 1910. leta ob polu 10. uri dopoldne v vrtnem salonu hotela „Ilirija“, Kolodvorske ulice. V interesu važnosti dnevnega reda in v korist posameznih članov bi bilo želeli, da se vsi cenjeni člani in članice udeležijo tega shoda, posebno ker je vsak član po § 25 zadržnih pravil dolžan udeležiti se shoda, sicer je načelstvo primorano dotičnike, ki se niso zadostno opravičili, kaznovati.

Nov zakon o trgovskih sotrudnikih.

Dne 4. t. m. je stopil v veljavo nov zakon dozdevno v prid trgovskim sotrudnikom. Naglašamo: dozdevno v prid tem slojem, kajti vsaj kolikor mi ta zakon umevamo ter ga obračamo na razmere trgovskih sotrudnikov pri nas na Kranjskem, smo jako v dvomih, če ta zakon donese bogve kaj prida izboljšanja v njih stanovskih težnjah. O zakonu samem izpregovorimo kaj več ob drugi priliki. Tu le omenjamo nekatere podrobnosti: Zakon datira od 16. januarja 1910. (Drž. zakon. list. št. 20.) ter bi imel prvotno stopiti šele 1. julija, vsled poznejše odredbe pa čez 3 mesece po razglasu v veljavo.

V smislu določb § 2. so v tem zakonu poleg trgovskih sotrudnikov prizadeti tudi uradniki raznih podjetij, posojilnic, hranilnic, kreditnih bank, zadrug, bolniških blagajn, zavarovalnic i. t. d. Dalje, člani uredništev, ter upravništev perijodičnih listov, uradno osebje pri odvetnikih, notarjih; uradniki pri trgovskih agaturah, pri oblastveno potrjenih zasebnih tehnikarjih i. t. d.

V smislu § 17. ima delojemalec po 6 mesečnem nepretrganem službovanju pravico do dopusta za najmanj 10 dni. Pri petletni, oziroma petnajstletni nepretrgani službi se ta pravica razširi na dva, oziroma tri tedne. Slučaj boleznitve pravice ne omejuje.

V kolikor se ta zakon nanaša na odpiranje in zapiranje trgovin, dobe delavnega časa, opoldanskega počitka i. t. d. bi sedanjim odnosjem v Ljubljani preje ško-

doval, nego koristil, če bi se ga tudi pri nas dosledno izvajalo.

Zakon namreč določa, da imajo trgovine biti najkasneje ob osmih, oziroma prodajalne za živila najkasneje ob devetih zvečer zaprte. Kolikor znano, so razmere v Ljubljani vsaj pri modnih in sploh manufakturnih trgovinah že kolikor toliko ugodno urejene. Drugače je razmerje na deželi; tam mogoče prinese ta zakon vsaj trohico izboljšanja v bogim sužnjem — trgovskim sotrudnikom.

Nezaslišana nasilja vojaške oblasti.

O senzačnem dogodku, katerega smo priobčili v „Jutru“ št. 63 smo prejeli iz merodajnega vira še sledeče pojasnilo: Dotični z B. označeni prostovoljec je W. Bahovec, v zadnjem času se sicer nagiba-joč na „nemško“ sicer pa sin pristne slovenske rodbine. Kakor je „Jutro“ v svojem prvem poročilu pravilno biležilo, je bil Bahovec že lansko leto prostovoljec pri 27. pešpolku kralja Belgijcev. Vsled srčne hibe je bil superarbitriran. Letos pa je bil pred kratkim zopet poklican, da dosluži svojo enoletno vojaško službo.

Pred v „Jutru“ omenjenim dogodkom so Bahovca komandirali v službo kot stražo pri smodniškem skladišču na ljubljanskem polju. V pojasnilo bodi še omenjeno, da je Bahovec že dlje časa bolehal na vnetju slepiča. Ko je stal na straži, mu je prišlo slabo. Dokladi je stražo.

Poveljnik straže ga je pustil nadomestiti z drugim vojakom. Bahovec pa je šel domov in tam bolan obležal. Poveljnik straže je ta dogodek pravilno javil predpostavljeni oblasti. Dolžnost te bi bilo, da se potom polkovnega zdravnika prepriča o verodostojnosti boleznitve.

Poveljstvo stotnije pa tega ni storilo, ampak stotnik je poslal drugi dan dva vojaka k bolnemu prostovoljcu na dom, s poveljem, da mora Bahovec takoj v službo v vojašnico. Bahovec ugovor, da je nevarno bolan, ni nič pomagal. Moral je v spremstvu obeh vojakov v vojašnico.

V „Jutru“ omenjeni dogodek, da je moral Bahovec s svojo stotnijo na vaje, naj ostane za to pot še nedotaknjen.

Omeniti pa je treba še važnejši dogodek, in to je: Vojaški zdravnik, ki je Bahovca preiskal, je izjavil, da Bahovcu nič ne manjka, torej spoznal ga je za zdravega.

Ker pa je Bahovec le trdil, da je bolan, so ga pustili v nekaki „predpreiskavi“ „Scheinbar marod“. Značilno pa je pri tem, da ga niso pustili v takozvani „Marodezimmer“, ampak je moral ležati v sobi pri moštju.

Tu pa je priklopelo vnetje slepiča na skrajni vrhunec.

Še le sedaj so morali tudi drugi uvideti, da je Bahovec res nevarno bolan.

Poklicali so drugega zdravnika. Ta je Bahovca natanko preiskal in dognal: Wenn das Blut noch nichtschon äusserst vergiftet ist, kann ihn nur eine schnelle Operation retten.“ (Ako ni nastopilo že skrajno zastrupljenje krvi, tedaj ga more rešiti le še nagla operacija.)

Naložili so reveža v zeleni voz ter ga odpeljali v vojaško bolnico.

Operacijo je izvršil baje g. dr. Šlajmer. Stanje bolnika pa je bilo tako opasno, da so pustili o tem sorodniké obvestiti.

Drugo za sedaj iz gotovih ozirov naj ostane še ne omenjeno.

Tudi mi smo za sedaj tega mnenja. Kajti dogodek sam na sebi je tako vnebovpljoč, da dokler ni potreba, je vsak komentar nepotreben. Da pa se ne bo komu od strani vojaškega poveljstva kaka nova krivica zgodila, le še izjavlamo, da je nam to pojasnilo došlo iz civilnih krogov, oziroma iz nam osebno znanega ozira.

Kaleidoskop.

Zvečer.

Gospod sodni svetnik se vrača s prvega letošnjega majskega izprehoda, ob strani mu okrogla polovica, družica na življenja težki poti. Mlačno je; šepet nežnega listja se zgrinja nad gozdnimi stezami, ki vodijo iz Šiške v Švicarijo. V daljavi se potaplja megle v večerni zarji; podnevna pesem ptičev se izpreminja v sentimentalno večernico, ki budi davne spomine.

„Ali si že trudna, Elza?“ vpraša gospod svetnik po daljšem blaženem molku. In v polmraku večerne gozdne sence se mu posreči videti z duhom gladko lice tiste Elze, zaradi katere se je pred dvaintridesetimi leti kot zaljubljen jurist vendarle napolnil pred Areopag tretjega državnega izpita.

„Nisem še; pa ti?“ odgovarja gospa Elza in se kakor slučajno spomni krepkih objemov, s katerimi jo je pred tridesetimi

leti prvokrat osrečil vitki mladenič, ki tehta to minuto stoindvajset kilogramov in stopa plešat ob njeni strani.

„Kar mladega se čutim...“
Gospo Elzo izpreleti...
„Ali slišiš ptiče?“
„Slišim...“
„Hrošči brenče; poslušaj!“
„Brenče... Čuj, tam!“
„Po tleh jih je vse polno!“

Gospodu svetniku prihaja gorko. Misel o hroščih ga je vznemirila. Ščeget davno pozabljenih slasti ga prijemlje nenadoma iznova. Gospa Elza ob njegovi strani mu postaja korak za korakom slajši, neprecenljivejši zaklad. Toda daleč je še do doma... Gospodu svetniku se izvije nestrpen vzdihljaj:

„Ah, moj Bog!“
Ki ga gospa Elza ne razume. Predolgo je že, ljubezen, tista mlada in vroča, se je izukala na veke. Pred tremi leti o Binkoštih je zavriskala zadnjikrat; ali glas je bil zelo slaboten in se je utrgal skoraj preden je zadonel. Zato gospa Elza prikima in vzdihne:

„Da, starava se, starava...“
„O, zdi se mi, kakor da bi se bil pomladil!“ ugovarja gospod svetnik ter seže družici okrog pazduhe. Koliko časa že stoji moja postelja v mojem kabinetu?“

Gospa Elza razume... — ...
Luna se je prikazala in se čudi:
„Ob poti je razprostrt svrtnik; svrtnik ni voda, jaz nisem pijana, in vendar gledam tu spodaj troje lun: dve sta pri miru, ena pa ne. Kaj je to?“

Luna na nebu, spodaj troje lun. Zdaj pride še polumesec.

„V imenu zakona!“
Troje lun — zdaj se vidi, da so pravzaprav štiri — se splaši. Ona na nebu se smeje. Pavza.

Gospod svetnik v veliki zadregi. Naposled:
„Poslušajte, jaz sem sodni svetnik Tainta...“

Zdaj je v zadregi oko postave. Naposled:

„Oprostite, nikar ne zamerite, gospod... Ampak dolžnost je dolžnost: K... mora z mano!“

Strašno... Ko se oko postave seznanja še z gospo Elzo, odhaja samo po drugi poti.

Ali, postelja gospoda svetnika se ne bo nikdar več selila iz kabineta.

King-Fu.

Najnovejša telefonska in brzozjavna poročila.

Izlet N. D. O. v Trst.

Trst, 5. maja. Tu vlada veliko navdušenje radi izleta ljubljanske Narodne delavske organizacije v nedeljo, dne 8. maja. Za sprejem gostov je tu vse potrebno urejeno.

Volitev podžupanov na Dunaju.

Dunaj, 5. maja. Volitev podžupanov se vrši 13. t. t. m. Z izvolitvijo dr. Neumayerja županom je izpraznjeno mesto prvega podžupana; na njegovo mesto se izvoli dr. Porzer, v pošteve pride tudi Wirt-hammer.

Dunaj, 5. maja. V prihodnji zaupni seji bo občinski odbor dunajski podelil sestrama pokojnega dr. Luegerja zlato Salvatorsko medaljo.

Arnautski upor.

Solun, 5. majnika. Kakor se ofici-jelno brzozjavlja, so se združile čete Džemi-bėja, ki prodirajo iz Skoplja proti zgornji Albaniji, s četami, katerim poveljuje Šefket-paša. Medpotoma niso naleteli s strani pre-bivalstva na nikak odpor. Samo v okolici Bodkove se nahajajo še ustaši, ki pa so mirni. Črnaljevo ob prizredski cesti je še v rokah upornikov. Iz okolice Gilana dohajajo pomirjevalne vesti.

Carigrad, 5. maja. Pri razpravljanju glede odpošiljatve parlamentarne komisije v Albanijo se je izjavil veliki vezir: Vlada nikakor ni mnenja, da so gibanje provzročili vnenji vplivi.

Frankfurt, 5. maja. „Frankfurter Zeitung“ poroča: Iz Mitrovice je došlo poročilo, da je Djakovo v plamenu. Mesto so zavzeli in zažgali uporniki. Priština je tudi padla v roke upornikov. 3 km od Prištine so uporniku napadli velik municijski trans-port in se ga polastili. Trije častniki so ubiti, 100 vojakov je vjetih.

Berlin, 5. maja. „Berliner Tagblatt“ poroča preko Aten, da so Arnauti v Tesaliji sklenili, iti na pomoč upornikom.

Zeppelinov zrakoplov na Dunaju.

Dunaj, 5. maja. Kakor smo že včeraj poročali, priredi grof Zeppelin s svojim zrakoplovom vožnjo na Dunaj, da tukaj pred cesarjem razkaže svoj zrakoplov in se pred njim izkrca. Grof Zeppelin je definitivno določil dohod na Dunaj na 6. junija. Ta vožnja ima značaj posebne pozornosti nemškega cesarja za našega cesarja. To iz-haja zlasti iz tega, da je cesar Viljem od-

redil to vožnjo in da trpi tudi tozadevne stroške. Na „Simmeringer Heide“ bo iz-vajal grof Zeppelin različne vaje. Zrakoplov bo vodil Zeppelin sam. Predpriprave za ta dogodek so se deloma že izvršile te dni v navzočnosti grofovega nečaka, ki je bil te dni na Dunaju. Zeppelinu se bodo pri nje-govem prihodu na Dunaj izkazale različne časti.

Švedski kralj na Dunaju.

Dunaj, 5. maja. Zatrjuje se, da pride švedski kralj Gustav 9. majnika semkaj in ostane tu več dni.

Dogodki v Turčiji.

Carigrad, 5. maja. Zbornica se je pečala včeraj z zadnjič sklenjenim črtanjem pokojnih cesarskih zetov in zaradi tega nastalimi diferencami s finančnim ministrom. Veliki vezir je izjavil, da so on in kabinet solidarni s finančnim ministrom in se je dotaknil kabinetnega vprašanja. S 153 proti 29 glasovom so se ustavljene pokojnine zopet dvignile. Nato je finančni minister umaknil svojo demisijo.

Vprašanje železnice Donava-Adrija.

Belgrad, 5. maja. V tukajšnjih poli-tičnih in diplomatskih krogih tvori sedaj glavno vsebino razgovorov vprašanje želez-nice Donava-Adrija, ki jo hoče graditi Srbija. Najnovejše vesti, ki krožijo v teh krogih, se glase, da se Porta brani dovoliti gradbo po turškem ozemlju. Porta je baje o tem sklepu obvestila celo avstrijsko vlado. Radi tega pozivlja „Pravo“ vlado, da naj že vendar objavi obljubljeni komunike glede obiskov kralja Petra v Petrogradu in Carigradu.

Halleyev komet.

Hamburug, 5. maja. Halleyev ko-met je stal včeraj zjutraj — kakor so do-gnala uverjenja tukajšnje zvezdarne — za dobro stopinjo južneje, kakor so njegovo lego določila preračunavanja. Vsled tega tudi ne gre zemlja skozi njegov rep.

Latham v Petrogradu.

Petrograd, 5. maja. Včerajšnji po-leti aviatika Lathama so se prav po-polnoma ponesrečili. Trikrat se aviatik ni mogel dvigniti, pričetkom pa je takoj padel in se tudi poškodoval. Gledalci so vsled tega postali razburjeni, prišlo je do velikih izgrediv in zahtevalo se je vrnitev vstop-nine. Da se je napravil red, je moralo celo vojaštvo posredovati.

Zapuščina belgijskega kralja Leopolda.

Brusel j, 5. maja. Druga civilna zbor-nica, pred katero naj bi se vršila včeraj pravda princezinje Luize proti baronici Vaughan radi izročitve dveh vil v Ostende, se je izrekla za nepristojno. Tožba se bo vsled tega vložila pred sodiščem v Brügge, ki je pristojno.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe 4 vin.

Najmanjši znesek 50 vin.

: Plača se naprej. — Za odgovor se priloži znamka. :

Elegantna mesečna soba s popolnoma sepa-riranim uhodom, se išče za takoj. Ponudbe na ured-ništvu „Jutra“ pod šifro Z. D.

Išče se obokan prostor v pritličju, dobro zračen, svetel; pod njim pa ne sme biti kleti ali drugih prostorov. Ponudbe na upravo „Jutra“ pod „Obokan prostor“.

Pristni panama slamniki za gospode od 6 K naprej. Največja izbira v slamnikih za gospode, dečke in otroke od 60 vin. naprej. — O. Bernatovič.

Letovišče v Sošanju na Spod. Štajerskem je najlepše in najcenejše! Prospekte pošilja brezplačno: Otepševalno društvo Soštanj.

Elegantna soba s verando v vili pod Rož-nikom se odda. Vpraša se Knaflova ulica št. 5. pritličje levo.

Gostilniška oprava je naprodaj v Spod. Šiški, Vodnikova cesta št. 88.

Stanovanje s 3 sobami kuhinjo in pritliklinami se odda, Poljanska cesta št. 17, nasproti gimnazije. Prednost imajo stranke brez otrok.

Oni gospod, ki je prinesel v terek mali oglas, pa zna 3 jezike in išče službe, naj se oglasi v petek pri upravi „Jutra“.

„Narodna kavarna“
Fran Krapeš.

Milko Krapeš
Jurčičev trg 3 LJUBLJANA Jurčičev trg 3
priporoča botrom in botram zaradi ugod-nega nakupa velike množine ur
najcenejša birmanska darila.

V kavarni „ILIRIJA“

pretečeno nedeljo pozabljeni in potem od nepoklicanega, samo meni znanega, odne-šenl dežnik, naj se nemudoma odda v upravnistvu „Jutra“; drugače naj dotičnik eventuelne policijske posledice pripiše sebi samemu.

Fr. K. trgovec.

Restavracija Zupan

Sv. Jakoba trg

se priporoča slavnemu občinstvu. Restavracija je moderno urejena.

Mir in točnost zajamčena. :: Spre-:: jemajo se abonenti na hrano. ::

Za obilen poset se priporoča M. Zupan.

Dvoje stanovanj

vsako s 3 sobami, veliko kuhinjo, sobo za služkinjo, kopalnico, balkonom in drugimi pritliklinami, eno v visokem parterju, drugo v III. nadstropju, se odda s 1. avgustom. Stanovanji sta na solnčni strani in imata električno razsvetljava.

Vpraša se na Elizabetni cesti št. 7./I.

Novi hiši v Gradišču šte. 15 se odda

za avgust-termin več različnih

stanovanj.

Pojasnila daje stavbeni poltr na licu mesta.

Priporoča se za vsa v svojo stroko spadajoča dela

J. ZAMLJEN
čevljarski mojster

V LJUBLJANI, Kongresni trg št. 13

izdeluje prave gorske in telov. čevlje.

Gostilna pri „DACHSU“

Ljubljana, Florijanska ulica 33.

Najboljša pristna dolenska, istrska in štajerska vina ter vedno sveže pivo.

Dobra domača kuhinja. — Točna postrežba.

13—2

Za obilni obisk se priporoča

Minka Kovač,
gostilničarka.

Vljudno naznanjamo, da smo odstopili svojo

trgovino s pohištvom in : tapetniškimi izdelki :

z današnjim dnem

Produktivni zadrugi ljub-ljanskih mizarjev na Glincah pri Ljubljani,

ki bo zalogo s svojimi obče priznano dobrimi izdelki izpopolnila in trgovino vodila naprej.

Pri tej priliki se zahvaljujemo slav. občinstvu za izkazano nam zaupanje in priporočamo svojo naslednico najtopleje.

Tvrdba Puc & drug
Ljubljana, Marije Terezije cesta 11
(Kolizej).

Stanovanje

s 3 sobami in pritliklinami v I. nadstropju se odda za

avgust-termin

Vrhovčeva ulica št. 14.

Kavarna „ILIRIJA“

Kolodvorska ul. 22

je vsak dan 11—10

celo noč odprta

ter se slavnemu občinstvu naj-topleje priporoča.

Nova enonadstropna hiša (vila)

v prijaznem predmestju v Ljubljani, s prosto, solnčno lego ter lepim vrtom se pod jako ugodnimi pogoji

proda.

Takoj treba plačati samo 7000 kron.

Ponudbe pismeno na upravnistvo „Jutra“.

Model 1910.

Edino zastopstvo znamke

Kinta

je v teku in trpežnosti nedosežno kolo sedajnosti.

Zaloga Puch-koles.

Sprejema kolesa v popravo, emajljanje in poniklanje ter izposojevanje koles.

- Točna, solidna in cena izvršitev. -

K. ČAMERNIK, Ljubljana
Dunajska cesta šte. 9.

Vljudno naznanjamo, da smo z današnjim dnem prevzeli od tvrde

Puc & drug v Ljubljani trgovino s pohištvom in : tapetniškimi izdelki, :

ki jo bomo v sedanjih prostorih v Ljubljanskem Kolizeju na Mar. Terez. cesti vodili naprej.

Slavno občinstvo zagotavljamo, da se bomo potrudili, svoje cenjene od-jemalce v vsakem oziru zadovoljiti in prosimo, da nam zaupanja, ki ga je imela naša prednica, ne odtegne.

Produktivna zadruga ljub-ljanskih mizarjev
r. z. z. o. z. na Glincah pri Ljubljani.

Gričar & Mejač

Ljubljana

Prešernova ulica št. 9.

Velika zaloga izgotovljenih oblek za gospode, dečke in otroke.

Konfekcija za dame.

Solidno blago po čudovito nizkih cenah.

Ceniki se pošiljajo zastoj in poštne prosto,
10/10-1

V hotelu Vega

v Spodnji Šiški

se odda s 1. majem v I. nadstropju večje stanovanje

s 3 sobami, kuhinjo in pritklinami. Stranke brez otrok imajo prednost.

Istotam se odda v najem več meblovanih sob za letoviščarje.

Sprejemajo se abonenti na hrano in stanovanje.

Slavnemu občinstvu se priporoča za mnogobrojen poset

Vinko Orešnik,
hotelir.

Ivan Jax in sin

v Ljubljani, Dunajska c. 17

26-2

priporoča svojo bogato zalogo

voznih koles.

Šivalni stroji za rodbino in obrt.

Brezplačni kurzi za vezenje v hiši.

: Pisalni stroji „ADLER“ :

Zavod za pohištvo in dekoracije FRAN DOBERLET

Ljubljana, Francišanska ulica 10.

Ustanovljeno leta 1857.

Telefon št. 97.

Pohištvo vsake vrste od najenostavnejših do najumetnejših. Skladišče tapet, oboknic in okenskih karnis, zaves in preprog. Velika izbira pohištvenega blaga itd. Enostavne in razkošne ženitne opreme v najsolidnejši izvršbi. Uredba celih hotelov in kopaljš.

Največja zaloga najfinejših barv in potrebščin

za umetnike, slikarje, kiparje itd., kakor:

Düsseldorfske oljnate barve
v pušicah za umetnike in študijsko slikanje.

Horodamove patentovane akvarelne barve
za šolo in v pušicah za študije.

Pastelne barve (stogle)
pristne francoske in za ljudske šole v škatljicah. 14/87

Tempera barve
za srednje in strokovne šole, za umetniške in prijatelje umetnosti.

Firneži, olja in retuše za slikarstvo

Slikarsko platno

Zahtevajte cenik. z oljnatim in krednim temeljem. Zahtevajte cenik.

Vzorci za sobne slikarje vedno najnovejše na razpolago priporoča

Adolf Hauptmann, prva kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in steklarskega kleja.

Ustanovljena 1847.

Ustanovljena 1847.

Tovarna pohištva J. J. NAGLAS

Ljubljana, Turjaški trg šte. 7.

Največja zaloga pohištva

za spalne in jedilne sobe, salone in gosposke sobe. Preproge, zastorji, modroci na vzmeti, žimnati modroci, otroški vozički itd. 52-2

Najnižje cene.

Najsolidnejše blago.

Oglejte si največjo zalogo

poljedelskih strojev,

slamareznic, čistilnic, mlatilnic, kosilnic, motorjev, gepelnov in stiskalnic za grozdje in sadje, štedilnikov, peči, nagrobnih križev, blagajn itd. pri trvdki

FR. STUPICA

v Ljubljani, Marija Terezija cesta 1, poleg Figabirta.

Ravnoram lahko kupite vsak čas po najnižjih cenah traverze, železniške šine, cement in vse druge potrebščine, razno orodje, sesalke za vodo, vino, gnojnico, vseh vrst tehnične, uteže in vse druge :: v železnino spadajoče predmete. ::

Najprimernejša

birmanska darila za dečke in deklice.

Največja izbira.

Znano nizke cene.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

Spedijsko podjetje JOS. ŠKERLJ, Ljubljana Bavarski dvor.

Ustanovljeno leta 1908.

Član dunajskih in berlinskih prevoznikov pohištva. — Sprejema vse v spedijsko spadajoče prevoznine iz vseh in v vse kraje, po najnižjih tarifih. — Prevažna pohištvo v novih, patentovanih pohištvenih vozeh na vse kraje, tudi v inozemstvo. — Sprejema na zalogo razno blago, pohištvo itd. Krasna, suha in čista skladišča so na razpolago. — Nabiralni promet Dunaj-Ljubljana in obratno zastopam v vseh večjih mestih. — Moj zastopnik na Dunaju je Karl Lawi, Dunaj I. Schulhof 6.

Delniška glavnicica:
K 3.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rezervni fond:
K 400.000.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4½%.